

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De forma baptismi. Quod Apostoli in nomine Christi baptizauerunt. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

QVID SIT BAPTISMVS.

DISTINCT. III.

De speciali Baptismo.

P Oste hæc videndum est, quid sit baptismus, & quæ sit formæ, & quando institutus, & causa institutionis. Baptismus dicitur intinctio, i. ablutionis corporis exterior, facta sub forma verborum præscriptæ. Si n. ablution fiat sine verbo, non est ibi sacramentum: sed accedente verbo ad elementū, sit sacramentum: non utiq; ipsum elementum sit sacramentum, sed ablution facta in elemento. Vnde Aug. Verbo baptismia consecratur, detrahe verbum, & quid est aqua, nisi aqua? accedit verbum ad elementum, & sit sacramentum. Vnde est hæc tanta virtus aquæ, vt corpus tangat & cor abluit nisi faciente verbo, non quia dicitur, sed quia creditur? Nam & in ipso verbo aliud est sonus transiens, aliud est virtus intus manens. In duob. ergo Tract. 8o in tom. 8. consistit sacramentum baptismi, scil. in verbo & elemento. Ergo etsi alia defint, quæ ad decorum sacramenti instituta sunt, non ideo minus est verum sacramentum & sanctum, si verbum sit & ibilementum. Nam & in hoc sacramento & in aliis quædam solent fieri ad decorum & honestatem sacramenti, quædam ad substantiam & causam sacramenti pertinentia. De substantia huius sacramenti sunt verbum & elementum, cætera ad solemnitatem eius pertinent.

De forma Baptismi.

Sed quod est illud verbum, quo accedete ad elemetum, fit sacrametum? Veritas te docet, quæ huius sacrameti formam trades ait discipulis. Ite docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris & filii & Spirit. S. Inuocatio igitur Trinitatis verbum dicitur, quo baptismia consecratur: & hæc forma verborū sub qua traditur baptismus. Vnde Bonifacio Episc. Zacharias Papa ait, Firmissime præceptum est in synodo Anglorum, vt quicunq; fine

Zach. Boni-fac. Episc. Mogunt.

sine invocatione Trinitatis mersus fuisset, quod sacramentum regenerationis non haberet: quod omnino verum est, quod si mersus in fonte baptismi quis fuerit sine invocatione Trinitatis, perfectus Christianus non est, nisi in nomine patris & filii & Spir. S. fuerit baptizatus. Legitur tamen in Act. A. Lib. de Spir. post. Apostolos baptizasse in nomine Christi, sed S. antem in hoc nomine, ut exponit Ambr. tota trinitas in dium, ca. 3. telligitur. Intelligitur enim cum Christum dicas, & Nic. i. pater a quo unctus est, & ipse qui unctus est, & Spir. S. per quem unctus est. Vnde Nicolaus Pap ad consulta Bulgarorum, A quodam Iudeo multos baptizatos asseritis, & quid inde agendum sit consultis. Hi profecto si in nomine sanctae Trinitatis, vel in nomine Christi, sicut in actibus Apostolorum legimus, baptizentur: baptizati sunt, unum enim idemque est, ut exponit Ambros.

Si in nomine Patris tantum vel Spiritus sancti possit tradi baptismus.

C

Hic queritur, An baptismus esset verus, si diceatur in nomine patris tantum, vel spir. S. tantum: ut cum dicitur in nomine Christi? Ambr. videtur dicere, quod si fide mysterium trinitatis teneatur, & una persona tantum nominetur, plenum esse sacramentum: & e couerso si tres nominentur & non recte de aliquo illorum sentiatur, vacuu fieri mysterium Trinitatis. Ait enim sic. Vbi non est plenum baptismi sacramentum, nec principium, nec species aliqua baptismi existimatur. Plenum autem est, si patrem & filium & spir. S. fatearis. Si unum neges, totum subrues: & sicut si unum in sermone comprehendas, vel patrem, vel filium, vel spiritum, fide autem nec patrem, nec filium, nec spir. S. abneges, plenum est fidei sacramentum: ita etiam licet patrem & filium, nec spir. S. dicat, & patris & filii & inferius. Spir. S. minus potestate, vacuum est omne mysterium. Cum enim dicitur in nomine Christi, per Act. I. c.

Yy ynita-

In lib. de Spiritu S. ad pr. c. 3. intro. 1,

*Ibid. paulo
Ioan. I. a*